

HATÁRTALANUL! ERDÉLYI KIRÁNDULÁS – 2025. 05.19-23.

7.A ÉS 7.N OSZTÁLY ÚTI BESZÁMOLÓJA

Erdély a magyarság egyik legfontosabb területe. Több évszázados múltra tekint vissza a történelme, varázslatos geológiai adottságai vannak, társadalmi szempontból is jelentős terület. Úgy gondoltuk a Klébiben a kollégákkal, hogy ennek megismertetése a gyerekekkel nem csupán pedagógiai célunk, hanem társadalmi kötelezettségünk is. Erre remek lehetőséget nyújtott a „Határtalanul Program”, mely a tankerületi szervezésnek hála egyszerűen pályázható volt. Ennek tudatában nem is volt kérdés számunkra, hogy megismertessük Erdélyt a diákjainkkal. Az indulás előtt előkészítő órákat szerveztünk, ahol több aspektusból is megvizsgáltuk a célországot. Erre az egyik legalkalmasabb opció a „Barangoló” applikáció, digitális tartalomtár volt. (link: <https://www.okosdoboz.hu/hu-HU/Hatarontuli#>) A diákok interaktívan tanulhatták meg a formakincseket, fedezhettek fel területeket, mely későbbi desztinációink voltak. Nagyon élvezték, jó alapot adott a túrának.

Előkészítő órát tartottunk a Barangoló applikációval 2025.04.14-én

A több mint 1000 km utazás elengedhetetlen pillére volt a remek buszsofőr jelenléte, aki mindig pontos és rugalmas volt a túra során.

A beszámolómat időrendi sorrendbe szeretném ismertetni. A hihetetlenül sok és izgalmaival teli kirándulás egy meglehetősen korai időpontban kezdődött, hajnalban indultunk útra a Klébi elől. Szerencsére mindenki időben érkezett, kezdetét is vehette a buszút. Egy rövid pihenőre megálltunk Debrecen környékén, ahol csatlakozott hozzánk az idegenvezető hölgy is.

Izgatott, de még álmos utazók

A határt átlépve már közel voltunk ez első állomáshoz, Bánffyhunadhoz, ahol a helyi református templomot csodálhatták meg a diákok, továbbá egy nagyon megható prédikációt tartott a helyi lelkész. A lelkész részletesen mesélt a kazettás mennyezetről, a közel 700 éves templomról, melyet a gyerekek érdeklődve hallgattak. Innen is köszönjük Jakab Mihály Gyulának a lelkiismeretes prezentálást.

Bánffyhungad Református templom

Az első nap végéhez közeledve fáradtan, de izgatottan foglaltuk el a szállásunkat, mely a várokozással ellentétben nem Korondon, hanem Farkaslakán volt. A festői szépségű kis faluban történő elhelyezés telitalálat volt a gyerekek számára, a kilátás pedig fantasztikus volt a zöldellő domboldalra. A magyarok szeretetéről híres terület most sem hazudtolta meg magát, hiszen mind a szállásadók, mind az étterem munkatársai nagyon kedvesek és befogadóak voltak velünk, szinte otthon éreztük magunkat.

A második nap, ha úgy tekintjük az „első nap” volt a gyerekeknek, hiszen most ébredtek először erdélyi területen. Az indulás előtt megtudtuk, hogy az idegenvezetőnk erre a napra egy helyi középiskolás fiú lesz, aki úgy ismeri az úti célunkat, mint a tenyerét, és nem csalódtunk benne, hiszen rengeteg érdekességet tudtunk meg az „ezer éves határról”, a Gyimesekről, Csíksomlyóról és a csíki területekről. A fiúk nagy bánatára a bunkerbe sajnos felújítás miatt nem tudtunk bemenni, azonban a vasúttörténeti múzeumba igen, ahol egy helyi férfi mesélt a történelméről. Talán a legszebb és legmeghatóbb területe a túrának a csíksomlyói búcsú kápolnája volt, ahol a diákok a nagy területnek köszönhetően a sok futásba és szórakozásba kicsit el is fáradtak. Azonban amint megtudták, hogy a következő megálló a Csíki Chips gyára lesz, újra erőre kaptak és természetesen várták, hogy megkóstolhassák az általuk is szeretett termékeket.

„Búcsú” Csíksomlyótól és a Gyimesektől

Várva várt CsikiChips gyárlátogatás

Fáradtan érkeztünk vissza Farkaslakára, rengeteg élmény, több kilméternyi séta és túra után a gyerekek mégiscsak gyerekek. Nem maradhatott el a játszótéren való szórakozás sem. Sötétedésig maradtunk, nem volt baj ezek után az alattatással...

Elmaradhatatlan rekreáció

A harmadik nap reggelén a levegő nagyon friss volt, kicsit talán még csípős is, viszont a diákok szinte kipattantak az ágyból és várták a programokat. A Medve-tóról az idegenvezető

röviden beszámolt, majd földrajz tanárként megragadtam az alkalmat és részletesen bemutattam a heliotermikus tavat, annak működését és jellegzetességeit (a diákok számára, talán ez volt a legunalmasabb része a túrának ☺), de a látvány kárpótolta őket.

Medve-tó látképe

Ezt követően Bözödújfalú felé vettük az irányt, ahol a diákok az emlékpark kopjafái előtt tisztelegthettek a régi idők tragédiájában elhunytak előtt. Úgy éreztem, hogy nagyon megérintette őket az emlékhely, talán még el is csendesedtek a kopjafák között. Ám a nap nem ért véget, hiszen ezt követően szalma, mint alapanyaggal ismerkedtek meg Szócs Lajos izgalmas előadásában, továbbá angyalok is készíthettek.

Kopjafák gyűjteményében

A srácok nagy érdeklődéssel fordultak az angyalok készítéséhez, több remek produktum is készült.

Készülnek az angyalok

A nap végén pedig a székelyderzsi vártemplomot látogattuk meg. Rövid ismertetés után a diákok szabadon bejárhatták az épületet és a kertben található istállókat. Mondanom sem kell, hogy a legérdekesebb része a padlás volt a fiúk számára, a lányok inkább a freskókban gyönyörködtek.

Székelyderzsi vártemplom

A nap zárásaként egy Folklór esten vettünk részt, ahol hódoltak a népzenenek, de új a gyerekek által jól ismert számokat is előadtak a helyi zenekar tagjai. Az este már érezhető volt, hogy több tartalmasabb napon már túl vannak a diákok, de a játszótér este sem maradhatott el, igaz már sötétben élvezték a játszótér adta lehetőségeket.

Az utolsó teljes napunkhoz érkeztünk Erdélyben. Ezen a napon nem tettünk meg több száz kiló métert a busszal, hanem a helyi értékeket csodálhattuk meg. Korondon taplókészítés rejtelseibe nyerhettek bepillantást, melyet kimondottan élveztek, ezt követően helyi sajtokat, húskészítményeket, szörpöket kóstoltak meg a diákok, de gondoltak az itthoniakra is és sok finomsággal lepték meg a családjukat. Meglátogattunk egy szövőnőt is, azonban a só feldolgozó üzem helyi vezetője és annak karizmatikus és vicces előadása lett maradandó élmény. Ezt követően visszatértünk Farkaslakára, ahol először kürtöskalácsot készítettek a gyerekek, majd Tamási Áron életét követhettük végig a szülőházától egészen a sírjáig. Egész túrán az időjárás kegyes volt hozzánk, azonban egyszer leszakadt az ég, de a gyerekek kedvét ez sem szeghette. A diákok nagyon érdeklődtek, éveztek a sűrű programot, de estére már annyira elfáradtak, hogy már a „szokásos” esti játék elmaradt és kimerülten, élményekkel teli feküdtek le aludni utoljára Erdélyben.

Elérkezett az utolsó nap...a srácok már nagyon fáradtak, nehezen is keltek, úgy éreztem, hogy nem is szeretnék kikelni az ágyból, nem szeretnék hazamenni, nem akarják itt hagyni a varázslatos tájat, de sajnos a túra véget ért, haza kell utazni. Minden erejükkel kikászálódtak az ágyból, összepakoltak, elbúcsúztak kedves szállásadótól, a gyönyörű kilátástól, ezer és ezer élménytől és az egy szem medvétől, amit csak távolról láttak. Nem maradt más hátra csak, hogy hazainduljunk. A buszon hazafelé már mindenki elcsendesedett, pihent, aludt a tartalmas programok, az élmények miatt. Azonban itt sem hagytuk békén őket, tanárok vagyunk, kell nekünk a visszacsatolás, így kérdezgetni próbáltuk őket. Mindenki mást emelt ki, mindenkiben más és más momentum maradt meg a túráról, azonban egy dologban mindenki egyetértett, hogy fantasztikus utazáson vettek részt és örök emlék marad számukra Erdély. Az Urániában tartott lezárás tette teljessé a programot. Köszönjük a lehetőséget a gyerekek nevében is!

Budapest, 2025.06.30.